

[Bjerre.]

om Ændring af Loven om Brandpolitiet paa Landet, ventede ogsaa jeg, at det indeholdt noget mere end det viste sig at gøre; men herom faar vi formodentlig Besked paa den nu givne Foranledning.

Det foreliggende Lovforslag er et meget lille Lovforslag og har maaske heller ikke saa overordentlig stor Betydning. Det virker paa sit specielle Omraade overordentlig forenkende, og jeg tror ikke, det paa nogen som helst Maade kan tænkes, at Ændringen vil gaa ud over Retsikkerheden. Det at Politimestrene ifølge § 59 skal foretage en Undersøgelse ved enhver Brand og efter Undersøgelsen indsende Sagen til Forelæggelse for Statsadvokaten, er en ganske meningsløs Ordning, idet det i de allert fleste Tilfælde er ganske oplagt, hvorledes Forholdene ligger, og i de Tilfælde, hvor det ikke er oplagt, vil enhver Politimester sørge for, at Sagen bliver forelagt Statsadvokaten til Resolution i Lighed med mange andre Sager.

Een praktisk Virkning vil denne nye Bestemmelse i hvert Fald faa, og det er den, at Spørgsmaalet om Erstatningsudbetaling kan blive noget hurtigere afgjort, saa ogsaa i den Relation vil Bestemmelsen have nogen Betydning for Befolkningen. Maa jeg i Forbindelse hermed henstille til den højtærede Justitsminister eventuelt at foranledige, at de instruksoriske Bestemmelser, der er fastsat om Afholdelse af Undersøgelser i Brandsager — jeg tænker her paa de Forhør, der afholdes i Henhold til Retsplejelovens § 1018 — forenkles noget. Jeg tror, at man, dengang Bestemmelsen herom blev vedtaget, i 1921, tillagde den retslige Vedstaaelse af disse Undersøgelser betydelig større Betydning, end den har vist sig at have, og jeg kunde derfor tænke mig at henstille, at man, for ogsaa paa dette Omraade at hidføre en Forenkling, indskrænkede Anvendelsen af § 1018-Forhørene, hvilket ogsaa vilde have nogen Betydning for Sagernes hurtige Afgørelse og bevirke, at de brandlidte kunde faa deres Erstatning udbetalt noget hurtigere.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Korsgaard: Det er gaaet mig nogenlunde paa samme Maade, som det er gaaet det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der sagde, at han var noget forbavset over, at der ikke er blevet mere tilbage af det Arbejde, vi udførte i de to Vintre, 1939—40 og 1940—41, da vi fra A til Z gennemgik

Brandpolitiloven. Men hvis Resultatet af den Ændring, man nu søger at faa foretaget, bliver en Forenkling og Besparelse, kan jeg ikke se rettere, end at det vil være klogt at gennemføre den og saaledes stryge de halvanden Linie, der her er Tale om. Vi fra vor Side har altid gerne villet være med til at gøre Lovgivningen enklere og spare, hvor spares kan, naar det kan ske, uden at der gøres Fortræd ved det, og ogsaa vi kan derfor give Tilsagn om at være med til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen spurgte den højtærede Justitsminister, hvad der egentlig skal ske med Brandpolitiloven, om det er Meningen, at man skal nøjes med den her foreslaaede Ændring. Jeg vil i denne Forbindelse gøre det ærede Medlem Hr. Hans Hansen opmærksom paa — hvad den højtærede Justitsminister selvfølgelig ved —, at der den 29. Oktober 1945 blev nedsat en Kommission, som behandler dette Spørgsmaal. Nu er der jo gaaet et Stykke Tid siden den 29. Oktober 1945, saa jeg kunde godt lide at vide, hvad denne Kommission — som jeg ganske vist selv er Medlem af — har bestilt i den forløbne Tid, for det er snart længe siden, at i alt Fald jeg har været indkaldt til et Møde. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om man kan vente, at det Arbejdsudvalg, som er nedsat under denne Kommission, snart bliver færdig med sit Arbejde, og om man derefter kan vente, at Arbejdsudvalgets Resultat snart vil blive forelagt hele Udvalget, saa at dette kan komme til at udarbejde den Betænkning, der vel formodentlig bliver Resultatet af Kommissionen af 29. Oktober 1945.

Anna Westergaard: Jeg maa maaske melde mig som det tredje Medlem, der interesserer sig for de tidligere forelagte Lovforslag om Brandpolitilovens Revision. Jeg erindrer, at vi i to Samlinger har forsøgt at gennemføre en Revision. Første Gang blev vi ikke færdige, og anden Gang var man i og for sig enig om Lovforslaget, men dets Vedtagelse strandede paa et bestemt Partis Modstand til Slut, mest paa Grund af de tilstedeværende Materiale vanskeligheder. Saa vidt jeg kan se, er disse Materiale vanskeligheder fremdeles i høj Grad til Stede, og jeg gaar ud fra, at dette Forhold i alt Fald hovedsagelig er Grunden til, at man ikke vil forsøge tredje Gang at gaa i Stykker paa Sagen. At Loven trænger til Revision, er vi klar over,